

کشف فسیل بزرگ‌ترین پرنده دریایی جهان

دانشمندان از کشف گونه جدیدی از دایناسورهای پرنده خبر دادند که طول بال‌های آن به بیش از ۶ متر می‌رسد. آنها ادعا می‌کنند فسیل پرنده‌ای موسوم به پلاگورنیس ساندرسی (Sandersi Pelagornis) را کشف کرده‌اند که صاحب وسیع‌ترین بال در میان پرندگان است.

دانشمندان از کشف گونه جدیدی از دایناسورهای پرنده خبر دادند که طول بال‌های آن به بیش از ۶ متر می‌رسد. آنها ادعا می‌کنند فسیل پرنده‌ای موسوم به پلاگورنیس ساندرسی (Sandersi Pelagornis) را کشف کرده‌اند که صاحب وسیع‌ترین بال در میان پرندگان است.

گستره بال‌های این گونه جدید بین ۶.۱ تا ۷.۳ متر تخمین زده شده است، یعنی دو برابر طول بال‌های رویال آلباتروس. پیش از این تصور می‌شد فسیل آرژنتاویس در این مقام قرار دارد. فسیل این پرنده عظیم الجثه حین خاکبرداری هنگام احداث پایانه جدید در فرودگاه بین‌المللی چارلستون در ایالت کارولینای جنوبی کشف شد. عنوان پلاگورنیس ساندرسی نیز به پاس خدمات آلبرت ساندرسی که سرپرستی عملیات حفاری را به عهده داشت، انتخاب شد. مشاهدات اولیه نشان داد استخوان‌های پا، بال و جمجمه به طرز باورنکردنی سالم باقی مانده، زیرا استخوان‌های این گونه پرندگان نازک و شکننده است. وجود لبه‌های دندان مانند در آرواره‌های بالا و پایین، دانشمندان را متقاعد کرد که با عضوی از گونه پلاگورنیتیدها روبه‌رو هستند. پلاگورنیتیدها رسته منقرض شده‌ای از پرندگان دریایی عظیم الجثه اند که برآمدگی‌های استخوانی آرواره آنها مانند دندان به نظر می‌رسد.

این برآمدگی‌ها تیز و مخروطی شکل اند و دانشمندان احتمال می‌دهند برای پاره کردن طعمه که غالباً ماهیان مرکب سطح آب بودند به کار می‌رفتند. پلاگورنیس ساندرسی حدود ۲۵ تا ۲۶ میلیون سال پیش می‌زیسته و در آن زمان، دمای کره زمین به میزان قابل توجهی بیشتر و سطح آب دریا بالاتر بوده، زیرا یخ کمتری در قطب وجود داشته است.

پلاگورنیتیدها سه میلیون سال پیش به طور کامل منقرض شدند، اما هنوز دیرینه‌شناسان علت نابودی آنها را نمی‌دانند. دانشمندان می‌گویند که این گونه عجیب و غریب شبیه موجودات رمان‌های تخیلی است. حال پرسش این است که آیا پلاگورنیس ساندرسی می‌توانسته پرواز کند؟ استخوان‌های توخالی نازک، پاهای کوتاه و پهن و بال‌های وسیع نشانه‌های پرواز این پرنده هستند، اما اندازه سنگین آن که بین ۲۲ تا ۴۰ کیلوگرم تخمین زده شده فراتر از حداکثر وزنی است که برای پرواز پرندگان گمان می‌رفت. دانشمندان برای بررسی چگونگی اوج گرفتن پرنده از یک نرم افزار کامپیوتری استفاده کردند که برای پیش‌بینی عملکرد پرواز طراحی شده بود. این پرنده آنقدر غول‌پیکر بوده که نمی‌توانسته با بال زدن ابتدا به ساکن شروع به پرواز کند، بلکه به نظر می‌رسد مانند آرژنتاویس برای بلند شدن از زمین در جهت مخالف نیروی باد حرکت می‌کرده و درست مانند یک گلایدر از نیروی باد در پرواز بهره می‌برده است.

Livescience / مترجم: صدف دژآلود